

Magistrați clujeni „angajații” unui patron care are 75 de ani

Prin cadouri și influențe, Liviu Turdean, directorul care a ajuns prin fraudă patron al Farmec SA, are la degetul mic instanțe din Cluj și nu numai. Practic, la instanțele clujene, judecători corupți legalizează infracțiuni pe bandă rulantă. Mai mult, bosul de la Farmec este convins că „în Cluj el este justiția”. Ca să aveți idee cu cine avem de a face, vă spunem că Liviu Turdean ar trebui să fie un adevărat geniu al afacerilor, dacă ținem cont de faptul că, în 1995, la privatizarea societății sus-numite, a investit din buzunarul propriu bănuți pentru aproximativ 1.365 de acțiuni, adică 0,2 % din capitalul societății, iar astăzi controlează mai bine de 1,5 milioane titluri. Realizați cu siguranță că acest miracol este evident imposibil de realizat pe căi legale.

Marius Butușină

majorărilor succesive de capital, a unui cvorum de vot, ilegal constituit cu care s-au adoptat, în continuare, alte creșteri de capital, la rândul lor efectuate incorect.

Majorare ilegală de capital în umbra lui Tânase Joița

În 1998 s-a majorat capitalul social cu contravaloarea unei linii tehnologice primite gratuit. În urma acestei operațiuni de înregistrare ilegală în societate, au fost păgubii statur român și acționarii societății. Directorii companiei s-au bucurat de protecția fostului procuror general al României, Joița Tânase, prin fiul acestuia, Ovidiu Tânase, care a încheiat cu directorul societății un contract de „consultanță juridică”. În acest fel, fostul a fost tergiversat timp de șase ani și în dosar

În esență, „afacerea” s-a derulat pe cât de simplu, pe atât de oneros: s-au realizat șase operațiuni ilegale de majorare a capitalului social, efectuate cu bani și în natură. Întrul să vă precizăm că acestea s-au efectuat fără să se respecte, câtuși de puțin, dispozițiile legale. Mai mult, banii au venit direct din „punga” societății, folosită la maximum de către respectivul director, împreună cu rudele sale, ca mijloace de finanțare prin intermediul fondurilor financiare și a tuturor mijloacelor patrimoniale ale societății. Directorii, pentru că mai avem cel puțin un vinovat, respectiv Iacob Petru Pantea, administrator, „mare expert” contabil și inițiator al unor inginerii financiare în cadrul societății, dar și „deschizător de uși” la mare nevoie, animați de dorința ca lucrătura lor bine ticluită, dar lipsită de

au fost pronunțate două ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală. După ce Joița Tânase a plecat de la post, Parchetul General a sesizat Instanța Penală a Judecătoriei Sectorului 1 București, prin rechizițiul din iunie 2005, cu patru infracțiuni care, conform Codului Penal, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani. În cauză se aflau Liviu Turdean, Pantea, fiul „patronului”, Mircea Turdean, directoarea Veronica Lutăcel și alții. Judecătoria Tudor Georgiana, președina șecției penale, prin sentința 1591/2007, a decis condamnarea la un an de închisoare pentru Liviu Turdean, iar pentru ceilalți - achitarea. Manevra din 1998 a fost, de fapt, primul episod al unui șir de ilegalități strigătoare la cer. Dar să ne explicăm: În 1998, pentru finanțarea fabricii ce trebuia construită, societatea a emis un număr de 200.000 de acțiuni, bani care au fost plătiți, o parte, din buzunarul acționarilor. În vreme ce unii acționari au investit bani pentru acestea, directorii au luat de la societate „prime pentru cumpărarea de acțiuni”, operațiune ilegală. Acordarea acestor prime a fost direct propor-

țională cu valoarea acțiunilor subscrise de fiecare. Directorul general a știut regula de acordare și a încasat cei mai mulți bani de la societate pentru a plăti acțiunile subscrise de el. Deși nu ar fi trebuit să ia bani din buzunarul societății pentru cumpărarea de acțiuni, o parte din banii luați nu s-a mai întors înapoi în societate. În acest fel, au rămas neachitate, până în prezent, 15.000 de acțiuni, conform rapoartelor de expertiză. Așadar, directorul a mârșit AGA că acțiunile au fost achitate integral, înșelându-l pe aceștia și încălcându-și atribuțiile de serviciu. Contrar dispozițiilor art. 92 și art. 273, din Legea societăților, în afară de cele 15.000 de acțiuni neachitate au mai existat alte 40.000 neachitate, dar care au fost folosite timp de zece ani și atât la vot, cât și pentru acordarea de dividende ilegale.

Noția din martie 2002

Directorii au încălcat drepturile acționarilor și prin refuzul lor de a înscris un pachet de circa 90.000 de

unități, la data de 6 martie 2002, când au fost a somați prin executor judecătoresc să o facă.

Deși obligațiile de serviciu directă a executivilor societății, aceștia, pentru a împiedica cu orice chip acționarul proprietar să folosească la vot toate acțiunile sale dobândite legal, s-au folosit de pretextul că acestea cêrește trebuie supusă acordului majorității, în ziua de 12 martie 2002. Mârșăvia a fost că acționarului i s-a permis să voteze o singură dată, în 12 martie 2002, apoi anulându-l se înscriseră acțiunilor, drept de care a fost privat încă cinci ani. O situație normală ar fi aruncat în aer planul conducerii puse pe îmbogățirea rapidă prin controlarea dictatorială și ilegală a patrimoniului societății.

Acțiunile nedăscrise au fost folosite la vot în adunările generale următoare, prin intermediul unor procurori false, pentru adoptarea unor măsuri care lezează interesele proprietarului de drept al pachetului de acțiuni ce reprezenta la vremea respectivă circa 12% din capitalul legal al societății. În fapt, în martie 2002, se adoptă în Adunarea Acționarilor hotărârea majorității cu un număr de 280.000 de acțiuni, în timp ce acțiunea avea un preț, la acel moment, de 79.000 lei.

Un an mai târziu, Curtea de Apel Oradea anulează această hotărâre, ca nelegală. Ulterior, judecătorii Ion Turcu, Leonora Stancu și Ligia Rodica Bodea, prin decizia 39/2004, validează aceeași majorare, ignorând decizia 180 a Curții de Apel Oradea. În AGA, din iunie 2002, directorii societății s-au gândit că este în folosul lor să coboare prețul pe acțiune la 25.000 de lei, chiar dacă societatea are sau avea de pierdut, deși în luna martie, când a început majorarea, prețul era de 79.000 lei. Judecătorii, apărători ai confidenței societății clujene, prin sentința 439/2003 a Tribunalului Cluj, semnată de Mihaela Sărcuțu, și decizia 810/2003 a Curții de Apel Cluj, prin judecătorii Eleonora Gheța, Ligia Rodica Bodea și Delia Maruscic, au

validat, din nou, o hotărâre pe cât de ilegală, pe atât de dezavantajată pentru societate, dar de mare folos pentru directorii societății, care veghează ca actul de justiție să nu fie îndeplinit.

Măgările judecătorești continuă în 2003, 2004 și 2007

În ianuarie 2003, directorii continuă cu o altă majorare, de 480.000 de acțiuni, într-o nouă Adunare Generală. Papul că judecătorii de la Înalta Curte de Justiție, prin decizia 3453 din 7 iunie 2005, au dispus anularea începutului majorității și desființarea, mențiunilor înscrise la Registrul Comerțului din Cluj, este o dovadă că magistrații Mihaela Sărcuțu, prin sentința 4544/2003 a Tribunalului Cluj, Delia Maruscic și Eleonora Gheța, care în prezent este președinta al șecției comerciale a Curții de Apel Cluj, prin decizia 103/2004 a Curții de Apel Cluj, au pronunțat soluții ilegale. Referitor la aceeași majorare din 2003, sentința civilă nr. 4805/2003, semnată de judecător Augustina Chichisan, decizia civilă nr. 150/2004 a Curții de Apel, prin judecătorii Lucia Brahar și Floarea Tamas, au ignorat dispozițiile legale prevăzute în art. 211, 216, 217, din Legea societăților, și decizia 3453 din 7 iunie a ICCJ care dispune: „radierea mențiunilor efectuate în Registrul Comerțului în baza actelor anulate și publicarea prezentei în Monitorul Oficial al României”, preferând „jocul” cu multe zerouri, situându-i pe directorii de la Cluj „mai presus de lege”. De reținut este faptul că toți judecătorii care și-au pus apusul pe dosarele mai sus menționate, nu numai că au ignorat și articolele 21 și 44 din Constituție, ci și drepturile foarte limpede formulate în art. 1 și 6 din CEDO, care constă în garantarea drepturilor proprietății și la un proces echitabil. În anul 2004, directorii au

purces la o altă majorare de capital, cu 680.000 de acțiuni. În dosarul 1263/2004, referitor la AGA din ianuarie 2004, judecătoria Anca Adriana Pop, prin sentința 1958 a Tribunalului Cluj, se opune realizării unei expertize contabile care avea drept scop aflarea adevărului și validează noua hotărâre a directorilor. La cererea de desființare a hotărârilor aceleiași majorări din AGA desființate în octombrie 2004, judecătoria Augustina Chichisan preferă, la fel, să respingă cererea realizării unui raport de expertiză și, în locul expertului, și-a exprimat punctul de vedere, validând, din nou, ilegalitatea. În cauză s-a solicitat strămătarea judecării la o altă instanță. În acest fel, Curtea Supremă a admis influențele manifestate de directorii societății la instanțele clujene și a dispus judecarea prin strămătare de către Curtea de Apel București. Instanța Supremă a admis strămătarea judecării în alte opt dosare, în care instanțele din țară (respectiv Suceava, Brașov, Oradea, Dâmbovița, Tg. Mureș, București) au asvâț deciziile directorilor, ca nelegale. Timp de doi ani, Curtea de Apel București a dispus un raport de expertiză și două suplimente, în urma cărora a constatat că directorii din Cluj nu au respectat dispozițiile legale, și a anulat, prin decizia 522/2007, hotărârea de majorare de capital din 2004. Cu toate acestea, conducerea societății, la 6 decembrie 2007, a siliat și de această dată decizia unei instanțe, în cazul de față decizia Curții de Apel București, din 6 noiembrie 2007, definitivă și executorie, și contrar art. 273 din Legea societății a folosit în continuare acțiunile care în 1998 nu au fost subscrise și achitate.

Și Curtea Supremă a menținut decizia din 6 noiembrie 2007, în iulie 2008, constatând în plus că valoarea reală a respectivelor acțiuni a fost de 15 ori mai mare, fapt pentru care ar fi trebuit emisă o primă de emisie pentru protejarea acționarilor care în mod voit au fost limitați să mai subscrie.

